

G'zairos
Feb. 6, 1994

שו"ת משנה הלכות חלק ז סימן קלד

אין לפסוק בהלכות נדה על הטעלפאן

ובדבר שאלתו עוד אי מותר לפסוק מראות דמים על הטעל. פשוט דח"ו לפסוק על הטעל. כי הגם שאין אנחנו בקיאים במראות הדמים ומה"ט אוסרים כל מראות הדמים הנוטים לאדמומית בין אם היא כהה הרבה או עמוק טמאים וכן כל מראה שחור כמבואר בטור וש"ע יו"ד סימן קפ"ח ובש"ך שם ואין טהור אלא מראה לבן או ירוק ע"ש מ"מ ודאי ישנם מראות שתלוי בבקיות אפ"ל כהיום הזה ולזה מעולם לא פסקו שאלות נשים מורי הוראות כל שלא היה להם שימוש דאחריות גדול הוא הדבר ועל"פ ח"ו לפסוק בכגון זה על הטעל. באיסור כרת החמור ונשים דעתן קלות.

ועיין בתוה"ש סי' קפ"ח דאפילו אם הביאה דם הראשון ואומרת שכזה טיהר לי החכם דאז ליכא למיחש שמא טעתה בדמיונות מ'מ אין סומכין עליה הביאו הפת"ש אות ו' וא"כ היאך תסמוך על הטעלפאן שיאמר לה הרב בדמיונות ח"ו אין זה אלא קלקול באיסורים וכ"ש באיסורי נדה החמורים שמביא לנשים להקל ח"ו באיסור כרת החמור להם ולא אאמין כי ח"ו יש רב שמורה מראות דמים על הטעלפאן ח"ו ושארית ישראל לא יעשו עולה.

ואומר אני מה שעל לבי לו עמי שומע לי הלואי שיתאספו הרבנים ויחליטו שלא להשיב שום שאלות בכלל על הטעל. כי כמה פעמים שואלים שאלות שונות והרב כשהוא עסוק בענין אחד ונשאל בענין אחר ופעמים אנשים יושבים בביתו והוא טרוד ומשיב בדבר חמור בלי עיון ואח"כ כשמתיישב בדעתו וראה שטעה או סתם התיישב דעתו להחמיר או להקל בדבר וכבר השואל איננו כי על הטעלפאן שאל ואין הזמן להתיישב לכן מי יתנני כירחי קדם ימות עולם אשר באו השואלים ושאלו להרב בבית ועל כל הלכה היה מעיין בש"ע כמבואר בב"י ופמ"ג שהספרים הם בכלל רבותינו ואסור לפסוק מבלי לעיין בהם וע"ד רמז אמרו דהו"ל כמורה הלכה בפני רבו והפמ"ג רמזו עה"כ אז לא אבוש בהביטי אל כל מצותיך ולא אבוש לא בעולם הזה ולא בעולם הבא ועל"פ מי ששואלים אותו הלכה חמורה יקח הטעל. מהשואל שיוכל לחזור ולקרואו אם יתיישב בדבר וכולי האי ואולי מה נאמר ומי יאמר זכיתי לבי שאני בקי בכל התורה ויכול להשיב על כל שאלה בע"פ בלי שום עיון אוי לי אם אומר אוי לי אם לא אומר. והרבה יש

להאריך כי רבים המורים ומיעוטים היודעים ובפרט הדור הזה שעל הכל צריך להשיב מיד ואם לאו אינו בכלל ח"ו ולכן מתביישים לומר לא שמעתי או שיתיישב בדבר ועי' ירושלמי פ"ז דנדרים ר' אבא בר זמינא וכו' אכן כתב ליה הכי שלחנו לכם אדם גדול שאינו בוש לומר לא שמעתי ולא כל אדם גדול הוא בזה. גם כי כששואלים שאלה פה אל פה רואים מי הוא השואל והאיך שואלים, שהרבה פעמים זה קובע הרבה לפסק הלכה וכ"ש לענין הפסד מרובה. עכ"פ לפענ"ד תקנה גדולה היתה אם יתקנו שלא ישיבו על הטעלפאן לכל שואלים רק לפעמים בדבר נחוץ. ידי"נ דושה"ט ושכ"ת בלב ונפש, מנשה הקטן